

confirmat amb testimonis mèdics i declarar il·legals els certificats de persones profanes.

En cas d'infraccions es demanen càstigs severes iets extensius als editors.

Les cases de convalescència

En una memòria de la *Winifred Burke Relief Foundations* sobre les cases de convalescència, es crida l'atenció sobre aquesta mena de institucions, dient que són una de les necessitats més urgents dels Estats Units, afirmant-se que resolen un gran nombre de problemes.

L'esmentada Fundació té al seu càrrec una casa de convalescència, model, en White Plains, Nova York, contenint més de 300 llits per a homes, dones i adolescents. La majoria de pacients procedeixen d'hospitals i dispensaris, però d'altres són enviats per metges particulars, patrons, etc.

Segons la Memòria, aquesta institució rep pacients que han passat una malaltia i a més persones de precària salut, per tal de procurar-los un curt repòs amb exercicis graduals físics i mentals, baix la cura de personal especialitzat, suficient per retornar-los a les seves activitats. Aquesta defusió inclou una de les característiques que fan de l'establiment una institució especialment interessant.

No sols tracta de guarir sinó de preveure, i els seus directors creuen que els pretuberculosos, cardíacs incipients i casos senzills de mentals desordres i neurastènia haurien d'ésser cuidats en establiments similars. Un 25 per 100 de casos són crònics, però àdhuc aitals casos no han d'ésser exclosos dels possibles beneficis que poden treure.

El tractament es pot resumir en les següents paraules: s'allunya l'ambient familiar perjudicial, en la majoria d'aquests malalts; se'ls dona cert grau de disciplina que per estar inspirada en un sentit de democràcia i pel seu efecte anti-neuròtic, dona resultats superiors. L'individu es aïllat dels seus amics; la mania de requerir constantment la presència del metge i de confiar sempre en ell, es desenganyada i el personal que té cura dels pacients es dedica de ple a la *coratge-teràpia*.

Jocs i certs esports s'alternen amb el repòs, i àdhuc, en millorar els malalts, se'ls fa treballar en el jardí o en els tallers, segons prescripció. Dels quefers de la casa no n'han de cuidar els malalts, ço que els distingeix d'altres institucions similars europees.

En una paraula, l'èxit o el fracàs dels mètodes emprats en aquesta institució de White Plains, es fonamenta més en l'ambient que en la pròpia organització.

Lectures populars mèdiques

El gros públic, generalment, té una noció errònia de la medicina, la que considera una ciència que té molt poca relació amb la nació.

Així, molts coneguts professors alemanys han desmentit el fonament d'aquesta creença, en acceptar la invitació del Sindicat obrer de la industrial ciutat d'Essen, per donar conferències als seus membres.

Entre els conferenciants s'hi compten el Prof. Sauerbruch, de Munich (Tractament quirúrgic de la Tuberculosi); Prof. Rubner, de Berlín (La fadiga); Prof. Thomas, de Leipzig (Auto-govern del cor humà); Prof. Krehl, de Heidelberg (Profilaxi de malalties infeccioses); Prof. Aschoff, de Freiburg (Vàlua de les autòpsies i dels experiments sobre animals per a la salut pública i el Prof. His, de Berlín (Circulació de la sang i les seves anomalies).

La primera conferència donada pel Prof. Bier, de Berlín, sobre la importància dels exercicis físics per a la prevenció de la tuberculosi, fou molt concorreguda.

L'objecte d'aquestes conferències és digna de lloança i hauran de contribuir a que el poble vegi la importància de les investigacions mèdiques per a la conservació de la salut pública.

La sèrie de converses fou inaugurada pel Cancellier de l'Imperi, Dr. Luther, ex-batlle d'Essen.

Higiene pública i estabilitat política

Es reconeix que, a França, la instrucció sanitària, des del punt de vista tècnic, és de bona classe, però que la mateixa educació estesa al poble és francament deficient. Aquesta deficiència s'atribueix als continus canvis de Ministeri, amb el continu ajornament de programes, i la confecció d'altres amb fonaments distints.

A Anglaterra i a Amèrica el programa de sanitat pública, contenint les millores a fer per tal de completar els beneficis, és molt poc afectat pels canvis polítics.

A França, però, l'organització governamental centralitzada ha estat incapaç de fer una obra sòlida amb la base d'un programa fixe per les con-